

EUROOPA PARLAMENT

2004

2009

Istungidokument

16.1.2006

B6-0027

RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

arutelu lõpuleviimiseks komisjoni deklaratsiooni üle

vastavalt kodukorra artikli 103 lõikele 2

- Karl-Heinz Florenz, Eija-Riitta Korhola ja Anders Wijkman fraktsiooni PPE-DE nimel
- Guido Sacconi, Dorette Corbey ja Edite Estrela, fraktsiooni PSE nimel
- Chris Davies fraktsiooni ALDE nimel
- Satu Hassi fraktsiooni Verts/ALE nimel
- Liam Aylward fraktsiooni UEN nimel
- Kartika Tamara Liotard, Roberto Musacchio, Umberto Guidoni, Dimitrios Papadimoulis, Jonas Sjöstedt, Paul Verges, Ilda Figueiredo ja Willy Meyer Pleite fraktsiooni GUE/NGL nimel
- Johannes Blokland

kliimamuutuse kohta

Euroopa Parlamendi resolutsioon kliimamuutuse kohta

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste raamkonventsiooni osaliste 11. konverentsi ja selle Kyoto protokolliga osaliste paralleelset esimest kohtumist, mis mõlemad toimusid detsembris 2005 Montrealis;
- võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone, eriti 12. mai 2005. aasta resolutsiooni kliimamuutuste teemalise valitsusekspertide seminari kohta ja 16. novembri 2005. aasta resolutsiooni globaalse kliimamuutuse vastase lahingu võitmise kohta;
- võttes arvesse kodukorra artikli 103 lõiget 2,
  1. tervitab konverentsi üldisi tulemusi, eriti dialoogi avamist tulevase kliimamuutuse režiimi üle, mitte üksnes Kyoto protokolliga, vaid ka ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni kontekstis; tervitab ühtlasi ka tõhusaid tehnilisi edusamme praeguse kliimamuutuste režiimi rakenduseeskirjade asjus;
  2. õnnitleb eesistujariiki Kanadat konverentsi energilise ettevalmistamise ja eduka lõpuleviimise puhul;
  3. tervitab Kyoto protokolliga I lisa osaliste Montrealis avaldatud valmisolekut nõustuda teise kohustuste perioodiga pärast 2012. aastat;
  4. tervitab Euroopa Liidu jätkuvat juhtpositsiooni rahvusvahelise kokkuleppe saavutamisele kaasaaitamisel Montrealis, kuid leiab, et EL ei tohiks oma rolli enesestmõistetavana võtta, ning nõuab tungivalt, et ta säilitaks kõrge püüdluste taseme tulevastes läbirääkimistes rahvusvaheliste partneritega;
  5. kahetseb, et USA valitsus on endiselt nii tõrges kliimamuutuste asjus tõsisemasse rahvusvahelisse partnerlusse astuma, kuid märgib, et vähemalt ei tõkestanud Ühendriigid kokkuleppe saavutamist Montrealis; ühtlasi tervitab paljude USA juhtivate ühiskonnategelaste, nende seas kongressi mõlema koja ja mõlema partei liikmete, osariikide seadusandjate, linnapeade, valitsusväliste organisatsioonide ja ka paljude äritegelaste suurenenud tähelepanu võitlusele kliimamuutuste vastu;
  6. tervitab asjaolu, et kiiresti industrialiseeruvad arengumaad paistavad kliimamuutuste dialoogi aina tõsisemalt võtvat ja otsivat uuenduslikke viise kliimamuutuste vastu võitlemiseks ning kliimamuutustega kohanemiseks;
  7. võtab teadmiseks ja kiidab heaks rea oluliste rakendusmeetmete vastuvõtmise, mille eesmärgiks on tagada Kyoto protokolliga potentsiaali asjakohane rakendamine, eriti:
    - i) Marrakechi lepingute ja Kyoto eeskirjade lõplik vastuvõtmine;

- ii) kokkulepe Kyoto protokollis nõuetekohase järgimise režiimi kohta;
  - iii) puhta arengu mehhanismi (CMD) tugevdamine, et see oleks paremini rahastatud, vähem bürokraatlik ja üldiselt toimivam;
  - iv) ühise rakendamise taaskäivitamine, et see samuti tulevikus olulisemat rolli mängiks;
  - v) kliimamuutuste tagajärgedega kohanemise viie aasta programmi vastuvõtmine, kuna selle meetmed on kliimamuutuste leevendamiseks mõeldud meetmete oluliseks täienduseks;
8. tervitab Montreali konverentsi seisukohta, et Kyoto protokollis I lisa osaliste uus kohustuste periood pärast 2012 aastat on vajalik ja et esimese ja teise kohustuste perioodi vahele ei tohiks jääda lünka; on veendunud, et see peaks uuteks läbirääkimisteks veelgi hoogu andma, sest need tuleb lõpetada piisavalt kiiresti, et ratifitseerimisprotsessi lõpule viia; meenutab sellega seoses oma 16. novembri 2005. aasta resolutsioonis esitatud nõudmist, et kliimamuutustega seotud tulevaste kohustuste üle kokkuleppele jõudmiseks peaks olema tähtaeg – 2008. aasta lõpp;
9. märgib, et Kyoto protokollis osalised peavad esitama oma esialgsed märkused 15. märtsiks 2006 ja et vastava töörühma esimene kohtumine toimub mais 2006;
10. tervitab ka konventsiooni laiemas kontekstis dialoogi algatamist, milles võivad osaleda kõik riigid ja mille eesmärgiks on tõhusate ja asjakohaste riiklike ning rahvusvaheliste abinõude väljatöötamine vastuseks kliimamuutustele. Võtab teadmiseks, et seda korraldatakse töörühmade vormis, et osalistel on palutud esitada oma esialgsed seisukohad 15. aprilliks 2006 ja et esiletõstetud teemade kohta esitatakse aruanne kahel järgmisel osaliste konverentsil (COP 12 ja COP 13);
11. nõuab parlamendi, komisjoni ja nõukogu intensiivset dialoogi kõigi nimetatud tähtaegade eel;
12. nõuab, et EL koostaks edasipüüdliku tegevuskava mõlemateks läbirääkimisteks, nii Kyoto protokollis kui konventsiooni kontekstis;
13. meenutab oma 16. novembri 2005. aasta resolutsioonis määratletud kaht peamist strateegilist eesmärki:
- i) vältida keskmise ülemaailmse temperatuuri tõusu enam kui 2° C industrialiseerumiseelse tasemega võrreldes;
  - ii) saavutada heitkoguste oluline vähenemine arenenud riikides – 2020. aastaks 30% ja 2050. aastaks 60-80%;
14. nõuab, et tõhusalt jälgitaks, millised eelised ja puudused on I lisa tööstusriikide uute kohustuslike heitkoguste vähendamise täienduseks mõeldud uuenduslikel lähenemistel, nagu vähendamise ja koondumise kontseptsioon ning valdkondade kaupa antavate lubaduste ettepanek, mille kohaselt juhtivad arengumaad seaksid endale vabatahtlikult

suuremates tööstusvaldkondades kasvuhoonegaaside vähendamise eesmärgi ja saaksid nende eesmärkide ületamise eest turu- ning tehnoloogiasoodustusi;

15. tuletab meelde oma toetust paindlike mehhanismide jätkuvale kasutamisele ning pikaajalisele eesmärgile töötada välja cap-and-trade põhimõttel rajanev ülemaailmne süsinikuturg;
16. kutsub üksikasjalikult uurima uute tehnoloogiate võimalusi, nagu taastuvate energiaallikate kasutamine ning süsiniku kogumine ja ladustamine;
17. leiab, et I lisa tööstusriikidel peab ka edaspidi olema oluline roll ülemaailmses kliimamuutuste vastases tegevuses; kutsub sellega seoses Kyoto protokolliga I lisa osalisi oma järelejäänud kohustusi täitma ja võtma endale suuri eesmärgi teiseks kohustuste perioodiks pärast 2012. aastat; kutsub ühtlasi neid tööstusriike, kes ei ole Kyoto protokolliga ratifitseerinud, oma seisukoha üle uuesti järele mõtlema, rakendama jõulisi riiklikke meetmeid ja aktiivselt osalema tulevastes rahvusvahelistes nõupidamistes, pidades silmas osavõttu tulevases kliimamuutuse režiimist;
18. rõhutab, kui tähtis on kaasata kiiresti industrialiseeruvad arengumaad tulevases rahvusvahelises kliimamuutuse režiimi, austades samas täielikult nende elulist muret oma majandusarengu edendamise ja vaesuse vastu võitlemise pärast; võtab teadmiseks nende praeguse tõrksuse siduvate heitkoguste vähendamise eesmärkide võtmise suhtes, kuid loodab, et see osutub edaspidi võimalikuks, ning leiab, et vabatahtlikud valdkondade kaupa võetavad eesmärgid võiksid olla kasulik esimene samm. On ühtlasi veendunud, et tehnoloogiapartnerluse soodustamine arenenud ja arengumaade vahel aitab viimastel edendada jätkuvat majanduskasvu, kuid säästvamal ja kliimasõbralikumal alusel;
19. nõuab, et ELi liikmesriigid ja EL tervikuna täidaksid oma praegused kohustused, sest ebaõnnestumine õhustab ELi juhtivat positsiooni rahvusvahelistes läbirääkimistes. Kohustub sellega seoses algatama ELi sisese kliimamuutust puudutava tegevuse ning olemasolevate meetmete toimivuse süstemaatilise jälgimise;
20. rõhutab, kui põhjanevalt tähtis on ELi ühtne lähenemine kliimamuutuse poliitikale ning valdkondlikud poliitikameetmed energia säästmise ja taastuvate energiaallikate, transpordi, põllumajanduse, tööstuse, uurimis- ja arendustegevuse jne alal, mis peaksid olema vastastikku täiendavad, mitte vastuolulised. Tuletab meelde oma mitmesuguseid konkreetseid ettepanekuid selle kohta 16. novembri 2005. aasta resolutsioonis;
21. kutsub viivitamatult läbi vaatama asjakohaseid paindlikke mehhanisme:
  - i) Euroopa heitkogustega kauplemise süsteemi toimimine ja selle täiustamise võimalused (näiteks otsides trendimeetodile alternatiive, milleks võiksid olla erinäitaja ja enampakkumine), süsteemi edasise laiendamise võimalused lennundus- ja teistesse sektoritesse ning lõpuks võimalused selle sidumiseks teiste riikide vastavate kavadega;
  - ii) puhta arengu mehhanismi ja ühise rakendamise kasutamine ELi riikides ning nende mehhanismide edasise täiustamise viisid;
22. rõhutab, et EL vajab tõhusat kliimamuutuse alast teavitamisstrateegiat, mis hõlmaks

kliimamuutuse mõju uusimate teaduslike uurimistulemuste nõuetekohast avaldamist, tegevusetuse tagajärgi, üksikasjaliku teabe avaldamist kõigi toodete süsinikusisalduse ja kõigi teenuste tulemusel tekkiva süsiniku kohta, ELi poliitilisi ettepanekuid, rahvusvaheliste läbirääkimiste seisu ja konkreetseid samme, mida tuleb astuda ELi, liikmesriikide ning üksiku kodaniku tasandil;

23. kutsub kõiki oma asjassepuutuvaid komisjone ja delegatsioone kliimamuutuse teemadel tihedat koostööd tegema, et parlamendi energiapoliitika, transpordi, põllumajanduse, uurimis- ja arendustegevuse alased ning muud algatused oleksid kliimamuutuse eesmärkidega paremini kooskõlastatud ja et kliimamuutusega seotud küsimusi käsitletaks korrapäraselt parlamentidevaheliste delegatsioonide tasandil ning atlandiülese õigusloomealase dialoogi raames;
24. kordab jätkuvat rahulolematust oma ELi delegatsioonides osalevate liikmete kõrvalejätmise pärast ELi kooskõlastuskohtumistelt ja nõuab selle küsimuse kiiret lahendamist, võimaluse korral enne COP 12 konverentsi novembris 2006;
25. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele ning ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni (UNFCCC) sekretariaadile palvega saata see edasi kõikidele lepinguosalistele, kes ei ole ELi liikmed.